

KURJER LITEWSKI

Za Dowoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rosyi

z Wilna VS. 28 Grudnia 1799 we Srzodę

z Petersburga VS. 16 Grudnia.

Otrzymali rangę Półkownikow Podpółkownicy: regimentu muszkietyerow Witowtowa Zerdink; półku Kirasyerow Czernisza Lobanow. Majorowie zostali: Podpółkownikami: garnizonowego regimentu Xiążęcia Urus wa Sokolow; półku Kirasyerow Xiążęcia Komodanowskiego Ładziżeńskiego Xiążę Oboleńskoy 1; Kirasyerow Michelsona Xiążę Oboleńskoy 2. Batalion Artilleryi Batarina Półkownik Mertens i naznaczony jest onego Komendantem.

Uwelniają się od służby na własną prozbę: batalionu artilleryi Brewerna Półkownik Daragan; Czuhajewskiego Sinicina półku Półkownik Jakubowski z rangą General Majora, gażą iaką dotąd odbierał, i mundurem. Woyska Dońskiego Major Denisow; półku dragonii Obreskowa Major Kopitowskoy; dragonii Sakena z Majorowiet Achetbinin z mundurem, i Moszeński.

Członkami Collegium wojennego zostali: General Lieutenant Xiążę Gorczakow 1; General Majorowie: Xiążę Gorczakow 2, Czubarow, i Xiążę Dolgoruki 4; Order S. Anny i Klasy otrzymali Tayni Konfiliarze i Senatorowie: Aleksejew, Lazarow, Kozłow, Czelistzczew, Kaminin, Lewaszow. JEGO IMPERATORSKA MOSC oświadczył raczył ukontentowanie swoje Generalowi Kawaleryi Gruffowi von der Palen, za porządek w stołecznym mieście utrzymany, tak co do wojskowych, iako też co do politycznych interesow.

z Wiednia 27. Grudnia z Gazety Wiedeńskiej.

Nie mogąc nie donieść o czynnościach wojennych we Włoszech i Szwabii, dla odebranych rapportow od Arcy Xiążęcia Karola i Generała Kawaleryi Melas, dać imy krótką wiadomość o instytutum Wiedeńskim na poratowanie ubogich i nieszczęśliwych ludzi; z której każdy się przekona,

jak to zgromadzenie zasługuje na pochwałę powszechną.

Z rachunku albowiem dokładnego widzimy, że pomienione instytutum w roku terażniejszym ogulem dochodu miało 30. tysięcy złotych Ryńskich; pieniądze te zebraly się z dobrowolnych składek po caley Monarchii. Sam Cesarz Jmó ofiarowal 12. tysięcy; Xiążę Sasko Cieszyński dał 200. złotych w miesiąc; utrzymywano ubogich 554. Oprócz dochodow przypadkowych ma instytutum staly z procentu od sumy, które już wynoszą Kapital 530. tysięcy; a ten codziennie się powiększa.

z Paryża 15 Grudnia z Gazety Frankfortskiej.

Straciliśmy zupełnie nadzieję przywrócenia pokoju Departamentom R. Ptey Zachodnim. Na nie się nie przydało zawieszenie broni podpisane z niektórymi wodzami; trzeba znowu zaczynać wojnę domową, trzeba obywatelską przelewać; obiasni się rzecz następującymi rapportami. Młodniemi, naprzód warunki armitticium zawartego między Generalem en chef Hedouville i Szefami Szuanow.

1. Liczba woysk Republikantskich nie może być powiększana w Departamentach zachodnich, póki zawieszenie broni trwać będzie.
2. Wyroki sądow wojskowych przeciw Rojalistom nawet w boiu wziętym wykonane nie będą.
3. Jeńce i zakładnicy wolność odzyszczą.
4. Korrespondencye i komunikacye obu stronom bezpieczne bydź mają.
5. Republikantem wolno jest żywność brać w kraju i furazę.
6. Obie strony deserterow po dawnemu przyjmować mogą.
7. Przed rozpoczęciem krokow nieprzyjacielskich jedna strona drugą przynymniey 8. dniami ostrzedz powinna.
8. W czasie trwania zawieszenia wozdowie i Kommissarze rządowi żadaney proklamacyi wydawać do ludu nie mogą.

(1)

nie długo trwała spokojność; General Grigny kommandujący w Nantes dowodził armii Republikantkiej, wydał odezwę do żołnierza. General en chef Hedouville, powiada, świadomy został, jak postępują sobie Szuanowie podczas armistycjum umówionego z przedniejszymi onych Wódzami; zaleca przeto ażebyśmy za wyprowadzenie wojny poczytywali gwałtownie w kraju zabory zboża, bydła, ludzi zdolnych do noszenia broni, pieniędzy, koni; ciągnie nie naostatek diwizyi rokoszanów przez te powiaty, w których się nie znajdowały przed podpisaniem ugody.

Karność i posuszeństwo wyższym rozkazom przynagliła nas do złożenia broni; lecz widziałem żołnierze, jak wam bolesne były krzywdy przez Insurgentów spokojnym obywatelom wyrządzane. Dziś już macie rozwiązane ręce; nie będziemy wprawdzie atakować Szuanów; lecz ukarzymy wszelakie ich przestępstwa. Gotujcie się więc mocą oręża przywrócić Ojczyźnie pokój pożądany, którego Hedouville śmiałością i namową dać nie mógł.

Co się ztym stało, pokazują raporty z Nantes przybrane; 30 Listopada 3 fregaty Angielskie i dwa statki przewozowe wylądowały broń i amunicją przy ujściu rzeki Vilaine; między innymi 4 2 haubice; nie wiadomo czyli na eskadrze znajdowali się Emigranci, i jak wielu ich było. Nieprzyjacielowi baty rybackie robotę ułatwiły. Wkrótce potem do Nantes przybył Szef Szuanów idący do Generala Hedouville jak się domyślamy, z ostrzeżeniem, że zawarte nie dawno broni zawieszenie już jest zerwane.

Z drugiej strony miasteczko Machecoul osadzili rokoszanie, gdzie ich wkręczyło na zasługę 300 d. 5 Grudnia; nikogo nie zkrzywdzili; hasłem ich: niech żyje pokój i zgodność. Z t' Orient do Nantes Hedouville przyprowadzić kazał blisko 2 tysiące żołnierza; od dni kilku spodziewani ponieważ jeszcze nieprzybyli, nie wątpliwie do t' Orient powrócić musieli, odebrawszy w drodze niespodzianą wiadomość o ukazaniu się eskadry Angielskiej i wylądowaniu.

Drugi raport 6 Grudnia z Nantes donosi, że Szuanowie uwiadomieni o zbliżeniu się statków Angielskich, w liczbie kilku tyfiacznej poszli nie mieszkając ku brzegom. Republikantkie woyska miały z niemi krwawą sprawę; skutek nie wiadomy; w listach z Redon jest wzmianka o wygranej Generala Hedouville, którego 3 tyfiaczna dywizya z Vannes w pole ruszyła; czekamy bliźniejszych wiadomości.

Raport z Vannes późniejszy wzmiankuje o powtórnej bitwie. D. 7, 12 Szefów Szuanów mając przy sobie do 10 tyfiący ludu po części uzbrojonego do Murillac przybyli; Z tego miejsca 80 wielkich wo-

zow poszło ku brzegom. Nazajutrz rano wystrzał z armaty dał hasło do wylądowania, tegoż dnia wszystkie wozy prochem, bronią, i pieniędzmi ładowne do Murillac powróciły; nie mieszkając bezbronnym szuanom rozdano Angielskie karabiny. Między amunicją postrzegliśmy kilka haubic i armat polowych.

Więcej nierównie ich będą mieli rokoszanie, gdy Angielskie okręta wszystko co przywozły na ląd wyładują. Ztym z Vannes 2 tyfiące Republikantów ruszyło w pole z artylleryą, chcąc transport zabierać. Przyszło do bitwy pod Elven. Szuanowie cofnąć się musieli do 200 ludu straciwszy; lecz amunicją ich i działami do Plaudren uprowadzono; Scigając uchodzących podkaliśmy nowe gromady rokoszanów ku nam idące; niedostatek żywności to sprawił, żeśmy do Vannes powrócić musieli.

O wylądowaniu Angielskim jeden Oficyer powiada, że widział niedaleko Penmart 40 wojennych okrętów i tyleż przewozowych; co jeśli tak jest wkrótce wiadomość odbierzemy o wtargnięciu do kraju i połączeniu się z Szuanami licznej dywizyi woysk nieprzyjacielskich. To pewna że niedbalstwo komendantów, którzy brzegów dobrze nie osadzili, ułatwiło zagraniczne insurgentom komunikacje; powinna była przynajmniej zapobiedz ztemu flotta Bresteńska, lecz ta jeszcze wychylić się nie śmiała na Ocean.

Konstytucya nowa narodu Francuzkiego nazywać się będzie charte Francaise; jest w druku, i za dni kilka na jaw wynidzie; Konsulowie z dobranymi pomocnikami niewięcej nocą pracowali okolo ukończenia dzieła tego. Dziś kommissye prawodawcze do obrania Konsulów przystąpiły. Pierwszym jednymyslnością głosów został General Buonaparte; 2 gim Cambaceres, 3 gim Lebrun, który r. 791 w trudnym czasie był Ministrem zagranicznych interesów.

Wraz po zakończonej elekcyi, każdy z konsulow nowych obrał sobie 5 pomocników; z niemi razem wyznaczać będą przysięgłych konstitucyjnych 60, ci zaś 300 Senatorow, 100 Trybunow. Rada stanu składa się z 30 osob; Volney, Roederer, Maret, Semonville, Garat, Benezech, Clarke, Kellerman, Monge, Berthollet, Daubanton, i wielu innych obywatelow krajowi znaniomych, z oświecenia i dzieł uczonych mają być wezwani do usługi publicznej.

Buonaparte miał oświadczyć, że każdy Francuz, do jakiegokolwiek strony należący, bez względu na opinie polityczne, byleby miał oświecenie, zdolność, i cnotę, może piastować urzędy krajowe. Sieyes chciał zacząć życie utnione i prywatne na wsi; nie wiadomo czyli nieukontentowa nie jakie było mu do tego pobudką; dziś

rzecz pewna, że na prośbę pierwszego Konsula zasiadać ma w zgromadzeniu przyśięgłych; także Ex Konsul Ducos miejsce otrzyma.

Od armii naszych nie odbieramy raportu żadnego. Włoka prawie zupełnie dziś jest rozproszona. Zniszczoną byłaby podobno, gdyby ofłatkow S. Cyr mełtwem i przezornością nie ocalił. Massena będzie miał trudność nieskończoną w zagaieniu kampanii nowej. Niedostatek żywności przynaglił wiele regimentów bez wiedzy Wodza nawet ustępować z Piemontu i Liguryi. Słowem Barthier będzie przymuszony nowe tam wojsko formować, do czego wiele półbrigad Szwaycarskich użyje.

Augereau ma być wyznaczony Generałem en chef armii Batawskiej. Na Championneta wszyscy dziś powszechnie narzekają. To pewna że omylił przyjaciół swoich nadzieję. Cokolwiek w roku przeszłym dokazał pod Rzymem i w Królestwie Neapolitańskim, przypisują to Macdonaldowi. Uroczysta instalacya pierwszego konsula wkrótce nastąpi. Chcąc pomnożyć wspaniałość obrządku pamiętnego, Generalowie z rozmaitych stron przybywają do stolicy.

Jak mało Konsul Buonaparte szuka zemsty nad przeciwnikami w listopadzie przez rewolucyą ponizonymi, dowodem będzie nie tylko przywrócenie wolności Karolowi przedtym Xiążęciu Haskiemu, lecz jeszcze wyznaczenie Reprezentanta Jouberta na deportacyą skazanego, za Prezydenta rady wojskowej która w mieście Valence ma sędzić wszystkich komendantów, którzy twierdze Włoskie poddali nieprzyjacielowi.

Ostatnia rezolucya konsulow: Buonaparte, Ducos, i Sieyesa była następująca. Uważając że emigranci (Xiążę de Choiseul, Montmoreney, &c.) pod Calais na walności na ląd wyrzuceni, dziś w Ham zamknięci, żadnym przymierzem nie mogą być podeścigani pod prawa na emigrantow napisane; ponieważ nieprzyzwoita rzecz byłaby narodowi polerownemu na tych zemstę rozciągac, którym przebaczyło morze; postanowimy, że emigranci z zamku Ham za granicę będą wyprowadzeni.

D. 16 ustawy nowe być mają ogłoszone w stolicy; d. 17 nowi urzędnicy sprawować zaczną obowiązki swoje; d. 18 konsulowie ludowi doniosą czyli jest rzecz podobna przywrócić pokoy krajowi; druga proklamacya wkrótce ma ogłosic powszechne bronie zawieszenie; inna zwołanie kongresu; inna jeszcze wybranie męża milego narodowi całemu za pełnomocnika do podpisania ugody; lecz te wszystkie wieści sławmy czasowi.

Pisma nasze wychwalając ostatnie oddziały rządowe, i rokując narodowi Fran-

cużkiemu długą pomyślność pod ustawami nowymi, zastanawiają się nad 10 letnim, pod którym dotąd żyliśmy nierządem. Byliśmy zagrożeni w ciemnościach najokropniejszych; na końcu 18 wieku Francya do barbarzyństwa i dzikości powracać zaczęła; wszystko razem upadło; moralność zdrowa, polityka, religia, instrukcyja publiczna.

Z drugiej strony powszechne zepsucie obyczajow prędki wzrost brało; złodziejstwo i rozboj nieokreślony, honor i enota; wyszydzone i wywołane, związki ludzkiego społeczeństwa potargane, własność wydartą każdemu; przemysł i handel zniszczony, upadłe rękodzieła; wtakich okolicznościach zostawał naród; młódz rosnąca pośród takowego nierządu i zgorzzenia, nadzieję nawet rozładnym ludziom odbierała; ażeby kiedykolwiek Francya być mogła spokojną.

Zarzucają Konsulom Jakobini, że Dyktaturę wprowadzili do narodu. Nic w tym niema złego, zwłaszcza że Dyktatura nie jest już rzeczą nową w rewolucyi dla Francuzow. Czyliż pierwsze zgromadzenie Konstitucyjne nie postąpiło absolutnie pisząc nowe prawa, o które naród nie prosił; zgromadzenie drugie skuteczniając pamiętną 10 Sierpnia odmianę; Konwencya ogłaszając RPtę; Jakobini pisząc swoją Konstitucyą; Dyktoryjat wyganiając tyłu prawodawcow, Wodzow, i obywatelow.

Owszem potrzebna jest Dyktatura narodowi; niech tylko dobra, sprawiedliwa, i umiarkowana będzie. Naprzód zaś ma zabezpieczyć własność każdemu; dotąd nikt iey nie znał z Francuzow; większa połowa gruntow była już własnością skarbową; Konfiskacyom, sekwestrom, rekwizycyom nie masz końca, iako też emigracyom, i prześladowaniu za religią, do której przecie cały naród mówiac w ogulności statecznie jest przywiązany.

Wyšlo nie dawno z druku pismo O. Lacartiere, w którym dokładnie wyszczeguliona jest rewolucya r. 1797 gdy Pichegru, Barthelemy, i tylu innych z niemi poszło na wygnanie pod wymyślonym pozorem, że rząd dawny przywracać chcieli. Całe nie-szczęście pisarz przyznaje Carnotowi; Związki jego z Robertspierem wiadome każdemu, lecz zasługi w Departamencie wojennym od r. 1794, do końca wojny, wielką o-nemu wziętość iedną w narodzie.

Większą jeszcze nabył powagę przymierzając się ściśle z nowo obranym Barthelemy Dyktorem; do niego więc przyszli prawodawce i arzmo Dyktorow zrzucić przesłany; lecz Carnot na uymę własney powagi nie czynić nie chciał. Przesłano więc na projektowanym oddaleniu Ministrów Lacroix, i Merlina Barthelemy i Carnot nie do-kezać sami przez się nie mogli; trzeba więc

344 (5) 634
było przeciągać na ich stronę Dyrektora Lareveillere.

Gdy ten uład się nie dał, udano się do Barasa; przyrzekł, bo chciał oszukać Carnota, jako innych oszukiwał. Trzeba więc było rzecz bez żadney zwłoki do skutku przyprowadzić. Tu Carnot ociagać się zaczął. Minister wojenny Scherer zapewnił Generala Pichegru, że rozruch żaden w Paryżu nie powstanie do d. 19 września. Na ten czas Triumfirowie: Barras, Rewbel, Lareveillere, aresztowani i sądzeni być mieli.

Lecz do tego nie przyszło, 5 Września rano Dyktorowi za pomocą Generala Augereau odnieśli zupełne zwycięstwo; w przeciwnym zdarzeniu Barthelemy z przyjaciółmi przywrócić miał pokoy powszechny; narodowi zaś Francuzkiemu porządek; Carnot sprzyjał iemu póki widział podobieństwo uskutenienia wielkich zamiarów. Jaki tego Dyktora los potkał po zakończoney rewolucyi, nie wyraził wyżej pomieniony Lacarriere.

Barthelemy prosił wyraźnie Konsulow, ażeby mu pozwolili powrócić do Ojczyzny, i imie swoje porządkiem w prawie przepisany z rejestru Emigrantów wymazać. Hedouville w raporcie wyraża, iż General Hatry dowiedziawszy się o wylądowaniu Angielskim ruszył na nieprzyjaciela, przez dzień cały dawał ognia do okrętów, 150 ludzi zabił, 600 ranil; lecz o zabranii amunicyi niema żadney wzmianki, co iedynym było zamiarem wyprawy naszego Wodz.

Młódź krajowa nie pokazuje wielkiej ochoty ciągnięcia do obozów; dowodem tego są zalecenia Ministra wojennego i Departamentowych Administratorów. Każdy dziś Ociec, opiekun i tym podobni gospodarze urzędowe świadectwo przed zwiernością złożyć powinni nato, że ich synowie pod chorągwiemi staneli; prawa na dezertterow ściśle będą wykonane; imiona zbiegłych za granicę na rejestrze emigrantow umieszczone.

Desolles naznaczony Szefem Sztabu armii nad Reńskię razem z Generalim Moreau wyjedzie do Szwajcarow; Massena wkrótce po installacyi Konsulow do Włoch pośpieszy. Trudno woysku naszemu będzie utrzymać się w Liguryi, misnowicie dla niedostatku żywności, który dziś większy tam jest nad inne czasy, podieważ eskadry Angielskie przed portem Genueskim krążące tamują komunikacyę z portami Francuzkiemi.

Zamiana Generala Don za uczonego Dolomieu podpada wątpliwosci; pewnieyza rzecz jest, iż General Mack będzie odesłany do Wiednia; na wzajem Serrurier wolność otrzyma powróceni do obozow. Przed bramą Inwaldow na kolumnach mają być postawione lwy z Wenecyi zprowadzone; wszystkie zaś chorągwie i sztandary na wojnach zdobyte złożyć rząd rozkazał w Kościele domu pomienionego.

Minister Sprawiedliwosci Cambaceres dniem przed wybraniem swoim na konsula RPtey, dał nowy nowod ludzkości; rozkazując Administratorom przejrzeć wszystkie więzienia, wyexaminować aresztowanych, mieć wzgląd przyzwoity na wiek, płeć, i chorobę dać rapport o przyczynach przytrzymania każdego; uwolnić mniey winnych, przyspieszyć sprawiedliwosc czekających wyroku sądowego; ci tylko w więzieniach zostać mają których wypuszczenie szkodliwe byłoby może dobru powszechnemu.

z Mdritu 25 Listopada z Gazety Frankfortskiej.

Do miasta Corogne i okolic zgromadziła liczne dywizye woysk Hiszpańskich, nie wiadomo dla jakiey potrzeby; dychać że na uzbroionej w tymże porcie i ferolu eskadrze wynidą pod żagle, nie wiadomo na jaką wyprawę. Komendę naywyższą oddano Generalowi Castagnos, który z wyspy Maiorki przybył do Carthageny, z nadzieją na dni kilka spodziewany jest w naszymi floty.

O niczym wiącey dziś u Dworu nie mówią iak tylko o upadku P. Mallo, względami Królestwa Jchmiow nie dawno zaszczyconego; ta okolicznosc iestnym jest dowodem, że Xiążę Pokoju wiele znaczyć nigdy nie przestał. D. Azansa przed dwoma laty z Ministeryum wojennego posłany na Wice Królestwo Meksykańskie odwrotny został; miejsce jego zastąpi Marqwina.

z Stockholms 10 Grudnia z Gazety Hamburgskiej.

Król Jmć dnia wczorayszego powrócił z Upsalu. Do tej podróży pobudką był rozruch w pomienionym mieście zrobiony od Studentow, podczas uroczystego obchodu narodzenia Królewica Gustawa Adolfa. Monarcha zaleciwszy uczącym się i nauczycielom uszanowanie Religii, rządu, i praw krajowych, złożył urząd Kanclerza Akademii, który dotychczas Królowie Szwedzcy piastowali, nakazując obrac innego; nastąpiła wnet elekeya, i obrany został Hrabia Fersen.

KURYERA LITEWSKIEGO

z Wilna VS. 28. Grudnia 1799 we Szrodę

z Neapolu 19 Listopada z Gazety
Frankfortskiej.

Zupełna dziś panuje spokojność w mieście naszym i całym Królestwie; Monarcha mieszkanie założył w Palermo: mamy iedenk nadzieję, że do nas powróci; niedawno wielką promocyą uczynił w wojsku lądowym i morskim, nadgradzając mianowicie tych zasług, którzy w ostatnim zamieszaniu dochowali wierność Tronowi piensarszemu. IMPERATOR Jmć Kossyński do Kardynała Ruffo następujący list napisząc rączył,

Dowody wierności i niepodmiennego przywiązania, które dościsł Królowi Jmć dwóch Sicylii; chwalebna wyprawa na nieprzyjaciół którą dokonałeś szlachetnym powodowany uczuciem, sprawiedliwe zjednały podziwienie ludzi cnotliwych, i poddaństwa Monarsze swojemu wjernego w każdym kraju; zasłużyły też nie mniej na względy i łaskę Naszą, które chcąc okazać przed światem, posyłamy znaki Orderowe S. Andrzeja i Alexandra Newskiego; prosiąc Boga, ażeby Was trzymał w swojej opiece
PAWEŁ

z Strasburga 8 Grudnia z Gazety
Frankfortskiej.

General Lecourbe dnia wczorayszego do nas przybył z Mannheimu; dziś rano pośpieszył do Szwajcarów. Główna kwatery armii nad Reniskiej ma być wkrótce do Weisseburg przeniesiona.

z Stuttgardu 11 Grudnia z Gazety
Frankfortskiej.

Przez miasto nasze często przechodzą regimenty Austriackie zmierzając do Bruchsal i Heidelbergu. Według wiadomości przysłanych od granicy Tureckiej, Paszwa Oglou, przez kilkanaście miesięcy zachowując się spokojnie, zgromadził armią, która na pozor była rozwiązana; lecz w rzeczy samej rozrzucona tylko po rozległych kwatery w Bulgaryi i na Wołoszczyźnie; na

pierwsze Wodzą skinienie stańło pod dnia 15. tysięcy ludu do boju gotowego.

Na tych czele buntownik poszedł do Nisy, mając podobną rozpoczynać krok nieprzyjazne przeciwko Baszy Belgradzkiemu. Pobudką do tego postępu jest, że pomieniony Basza chciał czynić gwałtownie z janczarami, mianowicie zaś ich komendantem, który do liczby przy ciał i strofów Pałswana należał. Gotwie się Basza do obrony; działa są już zatoczone na wałach; garnizon wzmocnił nowym zewsząd żołnierzem, i wszystkie statki na Dunaju zatrzymać kazał.

z Lousanne 7. Grudnia z Gazety
Frankfortskiej.

Wojska teraz idące nieustannie przez Canton Lemanski, są też same, które w tegorocznej kampanii zastępowały Neapol, Capuę, Gaetę, Rzym, Civitavecchia, i inne miasta Włoskie, Regimenty niegdź liczne, dziś orężem nieprzyjacielskim uszczuplone, nie mają nawet podobieństwa dawniej potęgi swojej. Mówiono u nas o bliskim zawieszeniu broni, lecz ta wiadomość bardzoż pożądaną jest niżeli do prawdy podobną.

z Zurich 7 Grudnia z Gazety
Frankfortskiej.

Dwie półbrigady lekkiej piechoty dnia wczorayszego z tąd ruszyły zmierzając do Włoch, gdzie Minister wojenny Berthier ogromną siłę dać chce Generalowi Massena. Inne wojska rozkaz odebrały gotować się do marszu. Na ich miejsce przyjdą nowe regimenty z Departamentów Francuzkich. General Lecourbe wkrótce spodziewany, u nas mieć będzie główną kwatery; Moreau w Bazylei.

z Hagi 17 Grudnia z Gazety
Hamburgskiej.

General en chef Brune ieszcze nie przybył do naszej stolicy; podobno zabawi

w Paryżu do ogłoszenia nowych uław; gońce od niego przyflani jeden po drugim wszystkie depesze oddawali Generałowi Verdieres, żadnych Batawskim Direktorom; co dało przyczynę wielu domysłom. Na to wizysey zgadzają się powszechnie że w rządzie naszym odmiany nastąpią; mianowicie zaś liczba osob do władzy wykonawczej wchodzących ma być zmniejszona.

D. 22. Dzisiejszego dnia Generał en chef Brune z Paryża przybył do naszej stolicy; wkrótce dokładną mieć będziemy wiadomość o elekcyi Konsulow Francuzkich urzędnikow ogłoszeniu nowej konstitucyi &c.

z Berlina 21 Grudnia z Gazety Hamburgskiej.

Szef brygady artylleryi, 25 letni młodzieniec Duroc, od Generała Buonspartegońcem przyflany dni kilka zabawiwszy w naszej stolicy powrócił do Paryża znalazł się na kampaniach w Egipcie i Siryi gdzie też ciężką ranę odniósł. Listy z Glatz, Schweidnitz i wielu innych miast Szląska Pruskiego pisane donoszą, o zdarzonym d. 12 trzęsieniu ziemi w tej Prowincyi; obywatele niektórzy domow swoich odbiegli. Przez 8 dni ciągle ziemia mgłą bardzo grubą pokryta była.

z Manheimu 16 Grudnia z Gazety Hamburgskiej.

Batalion woysk Palatinsko Bawarskich pod kommandą Generała Bartels dnia wczorajszego do nas wkroczył na załogę po ustąpieniu regimentu Austryackiego Wenkheim

Tegoż czasu część wielka armii Cesarzkiej Graffa Sterray poszła ku wyższemu Renowi; główna kwatera dziś jest w Raftadzie.

Od brzegow Renu 16 Grudnia z Gazety Hamburgskiej.

Woyska Francuzkie w Okolicach twierdzy Kehl wzmacniać mają się codziennie; wkraczać jednak nie śmieją do Szwabii, dla bliskości armii Hrabiego de Starray w Buhl, Brischoffteim i Lichtenau rozłożoney. Austracyacy stoją w Offenburgu; Palatino Bawarscykowic w Manheimie, gdzie ma kommandę Xiążę Hohenlohe, Główną kwaterę Francuzi z Worms do Neustad przenieśli; wielka półbrigad poszła do Strasburga; tamże wkrótce jest spodziewana cała iazda z Szwabii carow.

z Wetzlar 16 Grudnia z Gazety Frankfortskiej.

Szczęśliwie jesteśmy uwolnieni od bojaźni, jaką nam sprawił list Generała Leval do Magistratu: nakazujący 100 tysięczne kontribucye. Uznał Wódz Francuzki, że do uwiezienia 30 Republikantskich żołnierzy na załodze stojących nie należeli obywatele.

z Auszpurga 13 Grudnia z Gazety Frankfortskiej.

Deportowani cyrkulu Szwabkiego w mieście naszym zgromadzeni, ofiarowali Arcy Xiążęciu Karolowi zaciągnąć 10 tysięcy piechoty bez iazdy i artylleryi, byleby tylko kraj był wolen od wszelkich rekvizycyi. Nie wiadomo jeszcze jaką da odpowiedź Arcy Xiążę.

Sprawa o majątek zesłego Jana Ludwika Becu Sowietnika Nadwor: Izby Skar: Litew: tak z Kredytorami, iako Debitorami ukazem Rządu Gubern: Litewskiego na kognicyą i rozsądzenie odeślana do Sądu Grodzkiego Pttu Wileńskiego, do którego Sądu, z wyswieteniem swoich pretensyow kredytorowie celem odebrania należnościow, ażeby stawali i one pretensye przed tymże Sądem w czasie agitujących się Sądow dowodzili obwieszcza się.

W terazniejszy Miesiącu zaczyna się Kwartalna prenumerata Kuryera Litewskiego, na miejscu wzięty kosztuje zł: 60, z Pacztą 80.